

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า ฉบับวันจันทร์ที่ 3 กันยายน พ.ศ.2561

อ่วม! น้ำมันขาขึ้น พืชบาทแข็ง-อิหร่านโดนคว่ำบาตร

นายทวารัฐ สุตะบุตร ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.) กล่าวถึงสถานการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงระหว่างวันที่ 27-31 สิงหาคม 2561 ที่ผ่านมา พบว่าราคาน้ำมันดิบดูไบปรับขึ้นถึง 2.58 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล จากสัปดาห์ก่อนหน้ามาอยู่ที่ 74.87 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล เช่นเดียวกับราคาน้ำมันดิบเวสต์เท็กซัส ในสหรัฐฯที่ปรับขึ้น 1 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ยังพบว่าอุปทานน้ำมันดิบมีแนวโน้มตึงตัว

ต่อเนื่อง มาจาก สำนักงานสารสนเทศด้านพลังงานสหรัฐ (EIA) รายงานปริมาณน้ำมันดิบคงคลังสหรัฐ สิ้นสุดวันที่ 24 สิงหาคม ปรับตัวลดลง 2.6 ล้านบาร์เรล ซึ่งมากกว่าการคาดการณ์ของนักวิเคราะห์ที่คาดว่าจะปรับลดลงเพียง 0.9 ล้านบาร์เรลและคาดว่าในการประกาศปริมาณน้ำมันดิบคงคลังในสัปดาห์หน้า ปริมาณคงจะปรับลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน

“น้ำมันดิบของอิหร่านก็เข้าสู่ตลาดลดลง จากมาตรการคว่ำบาตรการส่งออกน้ำมันดิบของรัฐบาลสหรัฐฯ โดยในเดือนสิงหาคมพบว่าปริมาณน้ำมันดิบเข้าตลาดลดลงถึง 1 ล้านบาร์เรลต่อวัน จาก 3.1 ล้านบาร์เรลในเดือนเมษายน เหลือ 2.1 ล้านบาร์เรล หลังจากเกาหลีหยุดการนำเข้าน้ำมันดิบจากอิหร่าน และญี่ปุ่นวางแผนจะหยุดการนำเข้าจากอิหร่านเช่นกันในเดือนหน้า ขณะที่ยุโรปได้ลดการนำเข้าน้ำมันดิบกว่า 10 ล้านบาร์เรล ในเดือนสิงหาคม” นายทวารัฐ กล่าว

ส่วนการส่งออกน้ำมันดิบจากประเทศเวเนซุเอลามีแนวโน้มปรับลดลงต่อเนื่องจากอุบัติเหตุแถวท่าเรือขนส่งน้ำมันหลักของประเทศ ล่าสุดคาดว่าปริมาณการส่งออกน้ำมันดิบจากเวเนซุเอลาจะปรับลดลงจาก 1.2 ล้านบาร์เรลต่อวัน เหลือ 1 บาร์เรลต่อวัน ขณะที่กลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมันดิบรายใหญ่ หรือโอเปก จะหารือกันเพื่อหาแนวทางเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมันดิบชดเชยในส่วนของอิหร่านซึ่งจะเกิดขึ้นในเดือนธันวาคมนี้

ส่วนสถานการณ์ราคากลางน้ำมันสำเร็จรูปตลาดภูมิภาคเอเชีย ราคาน้ำมันเบนซินออกเทน 95 และ 92 เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 86.63 เหรียญสหรัฐ และ 84.36 เหรียญสหรัฐ ปรับขึ้นจากสัปดาห์ที่แล้ว 2.04 เหรียญสหรัฐและ 2.18 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ ตามราคาน้ำมันดิบมาจากแรงซื้อที่เพิ่มขึ้นจากอินโดนีเซียและผลจากปริมาณน้ำมันเบนซินคงคลังของสิงคโปร์ที่ปรับลดลงมาแตะระดับต่ำสุดในรอบ 2 เดือน เช่นเดียวกับน้ำมันดีเซลที่สัปดาห์นี้ปรับเพิ่มขึ้นถึง 2.95 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล สัปดาห์นี้ เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 91.02 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล และอุปทานน้ำมันดีเซลในภูมิภาคยังคงตึงตัวอย่างต่อเนื่อง และประเมินว่าอุปทานน้ำมันดีเซลในภูมิภาคยังคงตึงตัวต่อเนื่อง แต่ราคายังได้รับแรงกดดันจากปริมาณน้ำมันดีเซลคงคลังสิงคโปร์ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นแตะระดับสูงสุดในรอบ 5 สัปดาห์ จึงทำให้ผู้ค้าน้ำมันรายใหญ่ของไทยปรับขึ้นราคาขายปลีกน้ำมันแก๊สโซฮอล์ขึ้น 40 สตางค์ต่อลิตร และปรับขึ้นน้ำมัน E 20 อีก 40 สตางค์ต่อลิตร และน้ำมัน E 85 อีก 20 สตางค์ต่อลิตร

นายทวารัฐกล่าวว่า ค่าเงินบาทของไทยที่แข็งค่าขึ้นจากสัปดาห์ก่อนหน้า 0.24 บาทต่อเหรียญสหรัฐ ทำให้ต้นทุนน้ำมันเบนซินเพิ่มขึ้น 0.29 สตางค์ต่อลิตร และต้นทุนน้ำมันดีเซลเพิ่มขึ้น 0.48 สตางค์ต่อลิตร ทำให้ค่าการตลาดของน้ำมันเบนซิน น้ำมันแก๊สโซฮอล์และดีเซล เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 1.88 บาท/ลิตร และค่าการกลั่นเฉลี่ยอยู่

ที่ระดับ 2.11 บาท/ลิตร ค่าการตลาดของน้ำมันแก๊สโซฮอล์ 95 E10 อยู่ในระดับที่เหมาะสมที่ 1.88 บาท/ลิตร และค่าการตลาดของน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ 2.11 บาท/ลิตร

ขณะที่ฐานะกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง ณ วันที่ 26 สิงหาคม มีสินทรัพย์รวม 38,745 ล้านบาท หนี้สินกองทุน 12,546 ล้านบาท ฐานะกองทุนน้ำมันสุทธิ 26,199 ล้านบาท แยกเป็นบัญชีน้ำมัน 29,354 ล้านบาท และบัญชี LPG -3,155 ล้านบาท ขณะที่ราคาน้ำมันใน กทม. และปริมณฑล พบว่า แก๊สโซฮอล์ 95 ทะลุ 30.55 บาทต่อลิตร, แก๊สโซฮอล์ 91 อยู่ที่ 30.28 บาท, ดีเซลอยู่ที่ 29.59

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 3 กันยายน พ.ศ.2561

ร่วมพลิกโฉมหน้าประเทศไทย "เจ้าสัวธนินท์" เปิดยุทธศาสตร์ก้าวสู่ศิวิไลซ์

นานมาแล้วที่ “ทีมเศรษฐกิจ” ไม่มีโอกาสได้พบปะสนทนา เพื่อค้นหาความรู้และความคิดจาก “เจ้าสัว” ผู้มากด้วยประสบการณ์ และความรู้จากการเพียรพยายามทำธุรกิจอาหารในรูปแบบครบวงจรให้ได้มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของคนไทยและนานาชาติอารยประเทศ

แม้วันนี้ “เจ้าสัวธนินท์ เจียรวนนท์” ประธานอาวุโสของ กลุ่มบริษัท เจริญโภคภัณฑ์ จำกัด (มหาชน) จะมีอายุ

มากถึง 79 ปีแล้วก็ตาม แต่เขาบอกกับเราว่า เขาจะเกษียณตัวเองเมื่ออายุย่างเข้าสู่ปีที่ 89 เพื่อทำงานที่เขารักต่อไป และทำประโยชน์อย่างอื่น ๆ ที่สามารถทำได้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ประเทศชาติ และคนไทยให้ดีขึ้น สำคัญกว่านั้น เขามีความมุ่งมั่นตั้งใจในอันที่จะพัฒนาคนไทยรุ่นใหม่ ๆ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสู้กับผู้คนจากประเทศอื่น ๆ ได้ ด้วยการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของโลก และอัฒานรับบริการเข้ามาของคนในเจนเนอเรชันใหม่เข้าสู่สถาบันพัฒนาผู้นำในธุรกิจที่เขาสร้างขึ้น เพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานของคนสองวัยให้เดินไปด้วยกันในธุรกิจของเครือเจริญโภคภัณฑ์ได้อย่างมีความก้าวหน้า ทันยุคทันสมัย และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภครุ่นใหม่ในยุค 4.0 ให้ได้

เจ้าสัวธนินท์เชื้อเชิญ บก.ข่าว และคอลัมนิสต์อาวุโส 4-5 คนขึ้นเครื่องบิน Private Jet ของเขาไปเมืองฉางชุน ประเทศจีน เพื่อไปดูกิจการเลี้ยงไก่ และการผลิตอาหารจากไก่เนื้อและหมูแบบครบวงจรตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับรัฐบาลจีน คำมั่นสัญญาที่จะทำให้เกษตรกรจีนหลุดพ้นจากเส้นความยากจน และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นภายใต้ข้อตกลงการรับซื้อผลผลิตข้าวโพด และวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอาหารสัตว์เพื่อป้อนเข้าสู่โรงงานปิดที่ทันสมัย และเต็มไปด้วยเทคโนโลยีที่ทำให้การเลี้ยงไก่เนื้อ/หมู ตลอดจนถึงการผลิตอาหารในรูปแบบต่างๆ เกิดความสะอาด และปลอดภัยเชื้อโรคในทุกขั้นตอนอย่างแท้จริง บนที่ดิน 220 ไร่ หรือ 340,000 ตร.เมตรในเมืองฉางชุน มณฑลเจ้อจิง เจ้าสัวธนินท์ ตั้งเป้าหมายผลิตไก่เนื้อให้ได้ 100 ล้านตัวจากโรงงานที่สร้างเสร็จแล้ว 14 โรง และโรงงานใหม่อีก 16 โรงที่จะร่วมมือกับท้องถิ่นในรูปแบบ Business Model ใหม่ของการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ และการผลิตอาหารที่สามารถตั้งเป้าหมายให้เกิด Food Safety ได้ 100% ให้เป็นผลสำเร็จ

ภายใต้ความคาดหวังที่จะสร้างธุรกิจการเกษตร และการผลิตอาหารแบบครบวงจร เจ้าสัวธนินท์ ได้รับการยอมรับทั้งจากรัฐบาลกลางของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และผู้ว่าการมณฑลต่างๆ ทั้ง 31 มณฑลให้เขาใช้ Business Model ที่สามารถนำเอาเทคโนโลยีทันสมัยในทุกด้านเข้ามาช่วยเหลือเกษตรกรของจีน เพื่อผลิตอาหาร ป้อนสู่

ตลาดภายในประเทศได้โดยการใช้ที่ดินของรัฐ และเกษตรกรให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด ไม่เฉพาะแต่การลงทุนโดยตรงของเครือเจริญโภคภัณฑ์เท่านั้น! รัฐบาลจีนยังให้ความร่วมมือ ชักชวน และลงทุนร่วมในทฤษฎี 4 ประสานของการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเกษตรกรซึ่งเอาที่ดินมาแปลงเป็นทุน ร่วมกับรัฐบาลท้องถิ่น สถาบันการเงิน และเจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งจะร่วมกันลงทุน และทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการเพื่อแบ่งปันรายได้และผลกำไรให้แก่เกษตรกร ตลอดจนถึงประชากรในกลุ่มเป้าหมายที่ถูกระบุว่า ด้อยโอกาส หรือเป็นผู้พิการ โดยที่ผู้ร่วมลงทุนทุกฝ่ายจะยังคงมีกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดินอยู่ต่อไป และไม่เป็นภาระในงบประมาณรัฐหรือท้องถิ่น

“Business Model นี้ ประสบความสำเร็จอย่างสูง และมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศจีน ทั้งยังได้รับความเชื่อมั่นจากรัฐบาลจีน ให้เจริญโภคภัณฑ์ลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมเกษตรแบบเดียวกันนี้ในเมืองต่างๆที่เห็นว่ามีความศักยภาพ กระทั่งมหาวิทยาลัยมีชื่อของโลกอย่าง Harvard นำ Business Model นี้ไปศึกษา และเรียกแบบของโมเดลนี้ว่า การปฏิรูปที่ดินที่ไม่มีการเปลี่ยนรูปแบบ หรือโครงสร้างการถือครองกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งแตกต่างไปจากการปฏิรูปที่ดินในลักษณะอื่นๆ” เจ้าสัวธนินท์ กล่าว

โครงการที่เรียกรวมๆกันว่า 4 ประสานนี้ (เกษตรกร รัฐบาล หรือท้องถิ่น สถาบันการเงิน และเครือเจริญโภคภัณฑ์) จะต้องมีการวัดประสิทธิผล (KPI) ด้วยการทำให้เกษตรกรพ้นจากเส้นความยากจนให้ได้ภายใน 4 ปีข้างหน้าด้วย เมื่อพูดถึงผลผลิตโดยรวมภายใต้การดำเนินงานของเจ้าสัวธนินท์นั้น เจริญโภคภัณฑ์สามารถผลิตไก่เนื้อในพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆเข้าสู่ตลาดจีนได้ถึงปีละ 300 ล้านตัว หรือราว 3% ของปริมาณความต้องการบริโภคเนื้อไก่ของชาวจีนที่มีอยู่ปีละประมาณ 10,000 ล้านตัว

ขณะที่ตั้งเป้าในปีหน้าว่า โรงงานที่มีคุณภาพมาตรฐาน และทันสมัยด้วยเทคโนโลยีเหล่านี้จะเพิ่มกำลังการผลิตไก่เนื้อได้เป็น 500 ล้านตัวหรือราว 5% ต่อปี และเมื่อใดที่กำลังการผลิตไก่เนื้อของเจริญโภคภัณฑ์ในจีนสูง 10% ของปริมาณความต้องการบริโภคเนื้อไก่ของจีน บริษัทผลิตอาหารของคนไทยแห่งนี้ จะกลายเป็นผู้ผลิตไก่เนื้อรายใหญ่อันดับ 1 ของโลก ในขณะที่การผลิตเนื้อหมูเข้าสู่ตลาดจีน จะเพิ่มขึ้นจากปีละ 3.5 ล้านตัวต่อปี เป็น 50 ล้านตัวต่อปี หรือประมาณ 10% ของความต้องการบริโภคต่อปี 500 ล้านตัวในช่วง 10 ปีข้างหน้า โมเดลของอุตสาหกรรมเกษตรที่ครบวงจรของเจ้าสัวธนินท์ ถูกออกแบบให้มีพื้นที่เพาะปลูกพืชไร่เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตอาหารสัตว์ จากนั้นเจริญโภคภัณฑ์จะลงทุนฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อและหมูแบบปิด โดยใช้หุ่นยนต์ทำหน้าที่ในตรวจสอบทุกมิติของสถานที่เลี้ยง การให้อาหาร ให้ยาปลอดโรค จากนั้นก็นำสัตว์เศรษฐกิจเหล่านี้สู่โรงงานแยกส่วน ก่อนผลิตเป็นอาหารสดและอาหารแช่แข็งเพื่อเตรียมการจัดส่งสู่ผู้บริโภค ในเวลาเดียวกัน ซากสัตว์และเศษอาหารสัตว์เหล่านี้ จะถูกนำไปเป็นอาหารของฟาร์มกระษेत्रที่เลี้ยงอยู่ในพื้นที่เดียวกัน และเมื่อกระษेत्रเติบโตจนได้ขนาด มันจะถูกขายให้แก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมผลิตกระเปาะแบรินด์เนม ร้านอาหาร และร้านขายยาในจีน ส่วนพื้นที่ที่ยังมีเหลือ เกษตรกรจะได้รับประโยชน์จากของเหลือในโรงงานมาใช้ในการปลูกองุ่น แคนตาลูป และลูกท้อ เพื่อมีรายได้อีกทาง ทีนี้มาดูการวางแผนการตลาดเพื่อป้องกันผลิตภัณ์อาหารเหล่านี้ให้ถึงมือผู้บริโภคว่า เจริญโภคภัณฑ์เตรียมการในเรื่องนี้ไว้อย่างไร?

เจ้าสัวธนินท์ กล่าวว่า ถ้า เซเว่นอีเลฟเว่น ร้านสะดวกซื้อ ของ ซีพีออลล์ ไม่ปรับแผนการตลาดใหม่ให้เข้ากับยุค 4.0 ด้วยการไปส่งสินค้าให้ถึงมือผู้บริโภคล่ะก็ พวกเขาอาจถูกแย่งตลาดไป และสินค้าในร้านสะดวกซื้อก็จะขายไม่ได้อีก เพราะความสะดวกของคนซื้อสมัยนี้ ไม่ได้อยู่ที่เซเว่นอีเลฟเว่นแล้ว หากแต่ไปอยู่ในออนไลน์ ที่ซึ่งผู้ซื้อหาซื้อสินค้าได้เพียงปลายนิ้ว และสั่งให้ส่งถึงที่ได้ด้วยปลายนิ้วเช่นกัน เพราะฉะนั้นเซเว่นอาจจะอยู่ได้ ก็เมื่อเราเอาสินค้าไปส่งถึงมือผู้ซื้อได้ เมื่อถอดสมการของร้านสะดวกซื้อได้เช่นนี้ เจ้าสัวธนินท์ จึงตัดสินใจซื้อ HEMA (เหอหม่า) ร้านสะดวกซื้อรูปแบบใหม่ในจีน จากข้อเสนอของกลุ่มคนหนุ่มใน บริษัทอาลีบาบา ที่ถูก แจ็ค หม่า ปฏิเสธ HEMA เป็นร้านสะดวกซื้อในรูปแบบคล้าย MAKRO แต่เล็กกว่าในพื้นที่ให้สามารถให้บริการครบถ้วนเกี่ยวกับอาหารที่สด

ใหม่ ผักผลไม้ และอาหารสำเร็จรูปที่มีสายพานลำเลียงส่งอาหารแต่ละชนิดตามคำสั่งซื้อให้แก่ลูกค้าที่อาศัยอยู่ในรัศมี 3 กม. รวมถึงร้านค้าแพ อาหารว่าง อาหารกลางวัน สำหรับคนทำงานบนสำนักงานต่างๆที่ชื่อ Coxi Store เจ้าสัวธนินท์ ยังเล่าให้เราฟังถึงโครงการก่อสร้างเส้นทางรถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบินคือ ดอนเมือง สุวรรณภูมิ และอู่ตะเภา ระยะทาง 220 กม. ใช้งบประมาณทั้งสิ้นกว่า 200,000 ล้านบาทด้วยว่า เจริญโภคภัณฑ์จำเป็นต้องเข้าไปร่วมซื้อของประมุขก็ด้วยเห็นว่ามันจะช่วยรัฐบาลในการเป็นตัวกลางสร้างความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจเอกชนจากประเทศต่างๆ กับเอกชนของประเทศไทยได้

สมัยนี้ความร่วมมือกันเป็นสิ่งจำเป็นในความเห็นของเขา...จับมือกัน แล้วปันผลให้แก่กันและกัน คือ นโยบายที่เจริญโภคภัณฑ์จะทำ เพราะไม่มีใครเก่งในทุกเรื่อง แต่ละคนล้วนเก่งในเรื่องของตนทั้งสิ้น เจ้าสัวธนินท์ กล่าว

“เราไปเชิญรัฐบาลจีนและรัฐบาลญี่ปุ่นให้ส่งบริษัทที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เข้ามาช่วย และได้พบความจริงว่า ทั้งสองประเทศนี้มีความประสงค์อย่างยิ่งยวดที่จะช่วยกันสร้างโครงการนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ตามที่ทุกฝ่ายต้องการ”

เจ้าสัว กล่าวด้วยว่า ขณะนี้ต้องถือว่า ประเทศจีนมีศักยภาพสูงที่สุดในเรื่องของการก่อสร้างระบบรางและรถไฟความเร็วสูงจากความพยายามขยายโครงข่าย One Belt One Road ของ ประธานาธิบดี สี จิ้นผิง ขณะเดียวกัน ญี่ปุ่นก็มี บริษัทฮิตาชิ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านระบบอาณัติสัญญาณ ซึ่งจะได้รับความช่วยเหลือของ JBIC หรือธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น

“เรายังไปเชิญผู้มีความเชี่ยวชาญในระบบราง และวิศวกรรมกรรมขนส่งผ่านรัฐบาลของประเทศอิตาลีและฝรั่งเศสเข้ามาร่วมด้วย ที่ผมสนใจอีกรายก็คือ สหรัฐอเมริกา ซึ่งเราอาจไปเชิญนักลงทุนของเขาเข้ามา”

เมื่อพูดถึงระบบรางภายใต้รูปแบบ 4 แนวตั้ง กับ 4 แนวนอนของโครงข่ายรถไฟความเร็วสูงแล้ว ขณะนี้จีนมีโครงข่ายรถไฟความเร็วสูงที่ใหญ่ที่สุดในโลกถึง 20,000 กิโลเมตร

พร้อมหนุนรถไฟความเร็วสูง

ในขณะที่ทุกประเทศทั่วโลกรวมกันมี 30,000 กิโลเมตร และมีรถไฟความเร็วปกติ 124,000 กิโลเมตร ในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า จีนจะมีรถไฟความเร็วสูง 40,000 กิโลเมตร สามารถทำสถิติความเร็วได้เฉลี่ยกว่า 400 กม.ต่อ ชม. โดยมีค่าโดยสารเริ่มต้นประมาณ 550 หยวนต่อเส้นทาง เฉพาะในเส้นทางจากปักกิ่งถึงกวางโจว 2,298 กม. เดิมเคยเดินทางโดยรถไฟ 22 ชม. แต่ด้วยรถไฟความเร็วสูง จึงเหลือการเดินทางที่ใช้เวลาเพียง 8 ชม.เท่านั้น รองจากจีน ก็มีญี่ปุ่นตามมาเป็นอันดับสองด้วยรถไฟชินคันเซน ต่อด้วยฝรั่งเศส และเยอรมนี

ถ้าจะเปรียบเทียบความเร็วของรถไฟความเร็วสูงใน 10 อันดับของโลกในปี 2018 ก็พบว่า อันดับที่ 10 ได้แก่ ไต้หวัน 300 กม.ต่อ ชม. อันดับที่ 9.เป็นเยอรมนี 320 กม.ต่อ ชม. 8.สเปน 330 กม.ต่อ ชม. 7.อิตาลี 400 กม.ต่อ ชม. 6.เกาหลีใต้ 430 กม.ต่อ ชม. 5.ญี่ปุ่น 443 กม.ต่อ ชม. 4.จีน 486 กม.ต่อ ชม. 3.เซี่ยงไฮ้ 501 กม.ต่อ ชม. 2.ฝรั่งเศส 574.8 กม.ต่อ ชม. และอันดับ 1 ซึ่ง Japan Railways (JR) เพิ่งนำมาวิ่งก็คือ ชินคันเซน 603 กม.ต่อ ชม.

“โครงการนี้เป็นโครงการที่จะพลิกโฉมหน้าของโครงสร้างเศรษฐกิจประเทศไทยอย่างแท้จริง และจะเป็นอนาคตของลูกหลานไทยที่จะได้อาศัยความเจริญที่เกิดขึ้นเป็นตัวต่อยอดไปสู่ธุรกิจอื่นๆ หากทุกฝ่ายร่วมมือกันอย่างจริงจัง”

เจ้าสัวธนินท์ กล่าวด้วยว่า เจริญโภคภัณฑ์โภคภัณฑ์ โฮลดิ้ง (CPH) มีแนวคิดที่ว่า ตลอดเส้นทางของรถไฟความเร็วสูงที่เชื่อมต่อกับ 3 สนามบินเหล่านี้ ควรมีการสร้างเมืองใหม่ในรูปแบบ ของ Smart City ที่รัฐจะต้องลงทุนระบบสาธารณูปโภคที่ทันสมัยสำหรับรองรับประชากร 300,000 คน ในเมืองนี้จะมีแต่อุตสาหกรรมสะอาดที่ไม่สร้างมลพิษให้แก่ประชาชนที่อยู่อาศัย นอกจากอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial Intelligence) และเทคโนโลยีมากมายที่ประเทศไทย 4.0 จะต้อง

“ประเทศไทยเราอาจจะยังตามไม่ทันกับสิ่งเหล่านี้ แต่ผมคิดว่า เราสามารถต่อยอดได้ด้วยวิธีการไปถึงผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามา เมืองไทยนี้แปลกก็ตรงที่ คนไม่ตีมักจะมาง่าย ส่วนคนดีๆหรือคนฉลาดๆที่จำเป็นต่อการมาต่อยอดเพื่อการพัฒนาประเทศไทย กลับเข้ามายากมาก หลายอาชีพ ต้องต่อวีซ่า หรือขออยู่ในประเทศไทยอย่าง ยากลำบาก ทั้งที่การดำรงอยู่ของพวกเขา สามารถช่วยประเทศไทยได้มากมาย ไม่ว่าจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้าน เทคโนโลยี แพทย์ หรือวิศวกร

ผมว่าประเทศไทยเป็นประเทศเดียวที่คนดีๆอยากมา และอยากอยู่ แต่เข้ามาได้ยาก และจะอยู่นานๆก็ยาก ทำอย่างไรจึงจะทำให้คนเหล่านี้อยู่กับเราได้นานๆ เพื่อเอาความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์มาสอนเรา ตรงนี้น่าจะเป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องดำเนินการ”

Smart City ที่เจ้าสัวธนินท์ พูดถึงนี้ CPH วางแผนว่าจะทดลองดำเนินการ เป็นแห่งแรกที่จังหวัด ฉะเชิงเทรา ในเนื้อที่ 10,000 ไร่ ที่นั่นจะเป็นเมืองตัวอย่างให้คนไทยและรัฐบาลได้เห็น ว่า เมืองนี้มีความน่าอยู่เพียงไร ภายใต้ผังเมืองที่ถูกจัดวางอย่างเป็นระบบ โดยไม่สร้างมลพิษภายใน ผู้คนสามารถเดิน ขี่จักรยาน หรือใช้ระบบขนส่งที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะในการดำรงชีวิต ปกติ ไปทำงาน ไปเรียน หรือไปเที่ยว ได้อย่างปลอดภัย ไร้กังวล

“เมืองแห่งอนาคตนี้ ควรสร้างเป็นตัวอย่างให้แก่จังหวัดต่างๆได้นำไปพัฒนา และปรับเปลี่ยนผังเมืองของตนให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุด ซึ่งผมคิดว่าน่าจะต้องมีสัก 3 เมืองด้วยกัน จากฉะเชิงเทรา ควรมีที่ พัทยา และระยอง ซึ่งเป็นจังหวัดสำคัญมากอีกแห่ง และด้วยโครงสร้างที่ถูกวางแผนให้เมืองแห่งอนาคตนี้ มีแต่ อุตสาหกรรมที่สะอาด ปราศจากมลภาวะเป็นพิษ มีแต่นักวิทยาศาสตร์ และการสร้าง หุ่นยนต์และปัญญาประดิษฐ์ ผู้คนในท้องถิ่นเดิมๆก็จะไม่ได้รับผลกระทบใดๆ จากอุตสาหกรรมใหม่ที่จะเข้าไป”

ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นได้เร็ว และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ ก็ต้องขอให้รัฐบาลช่วยแก้ไขกฎข้อบังคับ หรือแม้แต่กฎหมายหลายอย่างที่สำคัญแม้ว่าปัจจุบันรัฐบาลจะเปิดทางสะดวกให้ ทั้งยังให้สิทธิประโยชน์มากมายแก่ผู้ประสงค์จะลงทุนใน โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ Eastern Economic Corridor (EEC) อย่างมากแล้วก็ตาม

แต่สิ่งหนึ่งที่จะเรียกนักลงทุนมาได้อย่างรวดเร็วที่สุดก็คือ การปรับปรุงระบบภาษีเพื่อการลงทุน ซึ่งอาจจะต้องปรับลดภาษีต่างๆลงเหลือ 0% ให้เป็นเมืองเพื่อการลงทุนที่ปลอดจากภาษีล้วนๆ ส่วนจะทำให้เหลือ 0% หรือ ยกเว้นภาษีให้กิจการ ก็เป็นหน้าที่ที่รัฐควรไปคิดพิจารณาตัวเองว่าสมควร หรือสมเหตุสมผลประการใด “ถ้าทำอย่างนี้ได้ ผมว่าเงินกับญี่ปุ่นจะแห่กันมาลงทุนที่เมืองไทยมากมาย รับรอง”

เจ้าสัวกล่าวด้วยว่า เขา เชื่อมั่นว่าโครงการ EEC จะก่อให้เกิดผลประโยชน์มหาศาลแก่ประเทศชาติ และคนไทยในอนาคตแน่นอน และดูเหมือนจะเป็นโครงการเดียวที่สามารถกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้อย่างชัดเจนอีกครั้งด้วย เพราะฉะนั้น สิ่งที่รัฐบาลจะต้องยอมแก้ไขด้วยก็คือ 1.ลดภาษี 2.แก้ไข พ.ร.บ.คนต่างด้าว เพื่อเปิดโอกาสให้คนดีๆที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาอยู่ในประเทศไทย และทำประโยชน์ให้เกิดแก่คนไทยได้ ไม่ใช่อยู่แค่ 3 เดือน แล้วต้องไปขอต่อวีซ่าใหม่ด้วยความยากลำบากอย่างที่เป็นอย่างประเทศไทย 4.0 จะต้องเดินหน้าไปอย่างมีความชัดเจน และทำให้ประชาชนคนไทยมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นได้จริงๆ ถ้าเจ้าสัวสามารถสร้าง Smart City ที่เขาคาดหวังให้เกิดขึ้นได้จริง ที่ดินในย่านมักกะสันของรถไฟฟ้าแห่ง

ประเทศไทยที่เป็นข้อเสนอแนบท้ายมาด้วยในการชนะประมูลโครงการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบิน ก็ไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่ภาคเอกชนจะต้องไปลงทุนอีก โดยเฉพาะถ้าต้องใช้เงินอีกมากกว่า 200,000 ล้านบาท เพื่อการพัฒนาที่ดินรกร้าง ว่างเปล่า กลางเมืองแห่งนี้ให้เป็นห้างสรรพสินค้า คอนโดมิเนียมพักอาศัย อาคารพาณิชย์ต่างๆ หรือสถานที่อื่นๆของคนเมือง ซึ่งวันนี้ก็มีอยู่มากมายจนอาจจะเรียกได้ว่า สร้างขึ้นมาแข่งกันตาย ยิ่งถ้าการรถไฟแห่งประเทศไทย คิดค่าเช่า 50 ปี เป็นเงิน 58,000 ล้านบาท เหตุผลหรือความจำเป็นที่จะต้องจ่าย เพื่อพัฒนาพื้นที่ หรือสร้างสิ่งต่างๆขึ้นอีก ก็ยิ่งถูกลดทอนลงไป ประเทศไทยจะ “ศิวิไลซ์” อย่างที่เจ้าสัวธนินท์ และพวกเราคาดหวังหรือไม่ ขึ้นอยู่กับรัฐบาลจะแตกฉานกับข้อคิด และข้อเสนอแนะของเจ้าสัวธนินท์ จอมยุทธ์ผู้ผ่านร้อนผ่านหนาวจนมายืนอยู่ตรงนี้ หรือไม่เพียงใด

ทีมเศรษฐกิจ